श्रुपां बिल्मिपिहितं यदासीहृ चं जंघन्वाँ श्रुप् तहंवार ॥११॥ श्रुष्यो वारो श्रभवस्ति देन्द्र सृके यस्त्रा प्रत्यहेन्द्रेव एकः। श्रजयो गा श्रजयः प्रूर् सोममवासृजः सर्तवे सप्त सिन्धून्॥१२॥ नास्मै विद्युन्न तंन्यतुः सिषेध न यां मिह्मिकिरङ्कादुनिं च। इन्द्रेश्व यद्युयुधाते श्रहिश्चोताप्रीभ्यो मघवा वि जिग्ये ॥१३॥ श्रहेर्यातारं कर्मपश्य इन्द्र हृदि यत्ते ज्ञुष्ठ्वो भीरगंक्तत । नवं च यन्त्रवितं च सर्वन्तीः श्येनो न भीतो श्रतंरो रजांसि॥१४॥ इन्द्रो यातो ऽवंसितस्य राजा शर्मस्य च प्रृङ्गिणो वर्जवाहुः। सेदु राजा श्रयति चर्षणीनाम्रान्न नेमिः परिता वंभूव॥१५॥

XXXIII. RIGVEDA I. 50.

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहिना केतवंः।
हशे विश्वाय सूर्यम् ॥१॥
अप त्ये तायवी यथा नक्षंचा यन्यक्तुभिः।
सूराय विश्वचंक्षसे॥२॥
अहंश्रमस्य केतवी वि एश्मयो जनाँ अनुं।
आर्जनो अपयो यथा॥३॥
त्रिणिविश्वदंशितो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य।
विश्वमा भासि रोचनम् ॥४॥
प्रत्यङ्देवानां विश्रः प्रत्यङ्कुदेषि मानुंषान्।
प्रत्यङ्वश्वं स्वंहेशे॥५॥
येना पावक चर्षसा भुरायन्तं जनाँ अनुं।